

Sekundär ädellövnaturskog

Definition.

Sekundärt uppkommen ädellövsskog i ett framskridet successionsstadium enligt 23 § SVL (arealgränsen undantagen) med ett stort inslag av död ved. Här saknas dock en långvarig träd- eller skogskontinuitet i beståndet.

Kännetecken.

Kan betecknas som en successionsskog. Här finns ett biologiskt värdefullt skogstillstånd med bland annat en påtaglig rikedom av död ved i olika former. I skuggiga och fuktiga lägen kan naken, fuktig och näringsrik jord vara ett inslag i denna typ av nyckelbiotop. Det är relativt vanligt med kulturspår av olika slag, till exempel odlingsrösen, gamla åkertegar, torpruiner och stengärdesgårdar. Denna biotop har ofta uppkommit på före detta åkermark eller i ett tidigare avverkat område. När det handlar om trädbärande och ädellövdominerade betes- och slättermarker på inägomark som har växt igen bör biotopnamnen lövskogslund eller lövängsrest användas. I de sistnämnda biotoperna är trädkontinuiteten vanligtvis lång.

Signalarter.

Desmeknopp, gulsippa, vätteros, ormbär, lundstjärnblomma, stubbspretmossa, lönnlav, traslav, rutbläcksvamp, hagvaxskivlingar, jordtungor, små fjällskivlingar, liten stinksvamp, scharlakansröd vårskål. Se också boken Signalarter, sid. 34–37 (Skogsstyrelsen 2000).

Andra namn.

Lund, ädellövsskog, ekskog, bokskog.